

teller og Beværtninger, hvor der udskænkes Spiritus, ja, det forekommer mig, der er Grund til at antage, at Forholdene de sidst nævnte Steder ere langt værre. Man maa i ethvert Fald forudsætte, at de Mennesker, som ikke ere bedøvede af berusende Drikke, have deres Forstands Brug i en højere Grad end de, der drikke paa Beværtninger, hvor der udskænkes berusende Drikke, saa jeg tror ikke, der her er nogen Sammenligning mulig.

Mads Larsen: Den ærede Ordfører siger, at man har hørt min Kritik af Lovforslaget. Det er ikke rigtigt. Jeg fremdrog enkelte Punkter, men sagde udtrykkelig i Begyndelsen af min Tale, at jeg vilde ikke gaa videre ind paa Enkeltheder, fordi jeg ikke vilde søge at dele Vandene herinde og rejse Agitation for eller imod enkelte Bestemmelser i Lovforslaget ved en gennemgaaende Kritik af det. Derfor skal jeg ogsaa undlade at fortsætte Diskussionen med den ærede Ordfører.

Ordføreren (Kvist): Saa maa jeg takke det ærede Medlem for Københavns 6te Valgkreds (Mads Larsen). Jeg troede, at naar han vilde kritisere Lovforslaget, havde han nævnt de Ting deri, mod hvilke hans Kritik i Hovedsagen var rettet. Men naar han har gemt det væsentlige af sin Kritik af Hensyn til Opfattelsen i Tinget, takker jeg ham.

Dinesen: Den ærede Ordførers Udtalelser om, at Afholdsbeværtninger i visse Forhold maa betragtes som værre Steder end Steder, hvor man udskænker Spiritus, gøre, at jeg ikke behøver at fortsætte Debatten med ham.

Mads Larsen: Jeg skal kun sige til den ærede Ordfører, at naturligvis var det, jeg fremhævede, Mangler ved Lovforslaget, men efter min Opfattelse findes der overordentlig mange flere saglige Mangler derved, men jeg vil ikke nu drage dem frem for ikke derved at give Stof til Agitation ude i Landet.

Da ikke flere forlangte Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Fællesudvalgets Indstilling
vedtoges enstemmig med 77 Stemmer.

Lovforslaget, saaledes ændret, (se Tillæg C.)
vedtoges enstemmigt med 81 Stemmer.

Formanden: Der vil nu blive givet Landstingets Formand Meddelelse om Lovforslagets Vedtagelse.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Fortsættelse af første Behandling af følgende Lovforslag: a) Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 156 af 27. Maj 1908 om nye Jernbaneanlæg m. v. (Varde-Grindsted-Banen). b) Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 156 af 27. Maj 1908 om nye Jernbaneanlæg m. v. (Esbjerg-Agerbæk-Banen). c) Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 156 af 27. Maj 1908 om nye Jernbaneanlæg m. v. (Skern-Videbæk-Skive-Banen). d) Forslag til Lov om Anlæg og Drift af en Jernbane fra Hurup over Vestervig til Krik med Ret til at afbenytte Statens Spor anlæg fra Krik til Agger. e) Forslag til Lov om Meddelelse af Eneretsbevilling til Anlæg og Drift af en Jernbane fra et Punkt paa Helsingør-Hornbæk-Banen til Esrom.

Forhandlingen genoptoges.

Ministeren for offentlige Arbejder (Thomas Larsen): Da vi vedtog den store Jernbanelov af 1908, var der vel neppe nogen, der havde tænkt sig, at vi allerede 4 Aar efter skulde komme til at behandle en hel Række til Dels nye Jernbanelovforslag. Jeg maa erindre om, at paa denne Jernbanelov blev der vedtaget ikke mindre end 51 Privatbaner og 6 Statsbaner. Det var Baner, der spændte et Net over hele Landet, lige fra Skagen til Gedser, kan man sige, og de fleste, som vare med til Vedtagelsen af denne store Jernbanelov, havde vist tænkt sig, at nu maatte der gaa mange Aar, inden vi kom til at beskæftige os med nye Jernbaneanlæg. Imidlertid er dette ikke blevet Tilfældet, idet der kun er gaaet et meget kort Aaremaal, inden vi atter have en hel Række nye Forslag til Jernbaneanlæg paa Tingets Bord. Dette er saa meget mere bemærkelsesværdigt, kan man sige, som de økonomiske Forhold i ingen Henseende opfordre dertil. De finansielle Forhold ere — det er alle ærede Medlemmer af Tinget bekendt — stærkt spændte, saa stærkt, at det vil blive haardt nok for Statskassen at gennemføre de allerede vedtagne Jernbaner, tilmed da disse ville koste en Del mere end forudsat den Gang, vi vedtog den store Jernbanelov. Tilskuddet til en lang Række Privatbaner blev nemlig